

HELBREDELSER OG MIRAKLER:

DETTE KAN VI IKKE FINNE VAR UTFØRT
I APOSTELGJERNINGENE BLANT PRIVATE
REGULÆRE MEDLEMMER I FORSAMLINGEN!

DEL II

JAN LILLEBY

I denne Del II i artikkel-serien vil vi se at det var faktisk apostlene som ble 'Guds bønnesvar' – i de tilfeller der det gjelder helbredelse og mirakler, ja, endog oppvekkelse av døde troende!

Mange ulærte kristne bare farer over stokk og stein, i jakten på mirakler som skal befri dem fra sykdommene deres. De saumfarer 'markedet' der menigheter praktiserer det ubibelske foretak med å 'be for syke'.

De går bare sjelden igjennom hva Bibelen har å si om dette, og bare bruker sine egne gjetninger koplet sammen med vranglæren om Guddommelig helbredelse, og håper at det én dag der framme skal befri dem.

Selvsagt har jeg sympati med alle som lider på denne måten. Det er derfor jeg skriver artikler som vil hjelpe troende å bli kvitt falske forhåpninger og selvbedrag.

TILFELLET MED TABITA SOM PETER REISTE OPP
FRA DE DØDE

App. 9, 36-42: (Norsk Bibels nettversjon) -

36 I Jaffa var det en kvinne som var disippel. Hun hette Tabita, på gresk Dorkas. Hun var rik på gode gjerninger, og hun ga mange almisser.

37 Men det skjedde nettopp i disse dagene at hun ble syk og døde. De vasket henne og la henne på en sal ovenpå.

38 Da Lod (Lydda) ligger i nærheten av Jaffa, og disiplene hadde hørt at Peter var der, sendte de to menn til ham og ba: Kom hit til oss uten å nøle!

39 Peter sto da opp og gikk med dem. Da han kom fram, førte de ham opp på salen, der alle enkene sto gråtende rundt ham. De viste ham kapper og ytterkapper som Dorkas hadde laget mens hun var blant dem.

40 Men Peter sendte dem alle ut, bøyde kne og ba. Så vendte han seg mot den døde og sa: Tabita, stå opp! Hun slo opp sine øyne, og da hun så Peter, satte hun seg opp.

41 Så rakte han henne hånden og reiste henne opp. Og han kalte inn de hellige og enkene, og stilte henne levende fram for dem.

42 Dette ble kjent over hele Jaffa, og mange kom til tro på Herren.

Her ser vi en messiansk menighet i aposteltiden – jøder og deres eventuelle proselytter. En av deres medlemmer var rammet av en farlig sykdom og døde. Det var den flittige og godt likte kvinnen Tabita, og hennes død gjorde at det var stor sorg der i Jaffa...vi ser i vers 39 at enkene gråt over henne og ikke visste sine arme råd.

Det står ikke skrevet spesifikt, men det kan vel ikke være tvil om at hun måtte ha vært under forbønn i menigheten. Vi kan ta dette for gitt.

(Jakobs brev formaner den troende jøde at han skal tilkalle seg menighetens eldste (lederne) som da skulle be over ham og salve ham med olje, om han var syk og han skulle bli frisk! Han skulle også bekjenne synder, og dermed ville han bli tilgitt (Jak. 5, 14-16).

Det er mulig at det ikke ennå var ordnet med noen eldste-leder i Jaffa – og derfor tilkalte de Peter. Og – dersom det fantes eldste-ledere der, så er det sannsynlig at de uansett hadde tilkalt Peter. Det var ikke noen dagligdags hendelse at en død ble vakt opp til live igjen! De forstod nok å verdsette at Jesus Kristus hadde gitt apostlene sine en særskilt kraft til å utføre undere, og som ikke var gitt noen hvem-som-helst i forsamlingene. Hva lærte Paulus om dette?

1Kor. 12, 29-30:

29 Er vel alle apostler? Er vel alle profeter? Er vel alle lærere? Gjør vel alle kraftige gjerninger?

30 Har vel alle nådegaver til å helbrede? Taler vel alle med tunger? Kan vel alle tyde dem?

Om menigheten hadde hatt Dorkas (Tabita) i forbønn, så er det tydelig at hun ikke ble helbredet ved forbønnen i form av et øyeblikkelig mirakel. Og hun døde.

Men de visste råd: Vi tilkaller oss Herrens apostel, Peter, og han vil kunne reise henne opp!

Og det gjorde han, slik vi leste ovenfor.

I dette tilfellet valgte Herren å la Peter bli deres bønnesvar. Herren gjorde intet mirakel på direkten – nei, de MÅTTE GÅ VEIEN OM EN APOSTEL for å få dette mirakelet.

Peter og oppvekkelsen av Tabita, kan likne en del på Jesu' oppvekkelse av Lasarus. Tabita kunne – teoretisk – ha blitt helbredet av Gud slik at hun ikke skulle dø. Det samme med Lasarus, han kunne ha blitt helbredet og ikke dø av sykdommen. Men her kommer vi til hvor viktig det var for Gud å gi jødene store TEGN. Ikke bare helbredelser. Lasarus' oppvekkelse skapte furore i områdene da det skjedde; likeså Peter i Jaffa: Vers 42: Underet ble kjent over hele Jaffa,

OG MANGE KOM TIL TRO PÅ HERREN.

Markus 16, 20 understreker viktigheten av TEGN:

«Herren virket med og stadfestet Ordet ved de TEGN som fulgte med.»

Dette prinsippet finner vi gjennomgående i hele Apostelgjerningenes historie.□□

Som jeg alt har lært i den første del av artikkel-serien, så utførte ikke Gud noe mirakel eller helbredelser direkte med de vanlige troende, som eventuelt ba til Gud i sine hjem. Han lot apostlene og deres medarbeidere/lederskap utføre tjenesten med å få de syke helbredet mirakuløst!

I vår tid finnes ingen slike inspirerte□□ -□□ av Gud utkalte□□ -□□ tjenestegaver,□□ -□□ det finnes bare ordinære vanlige troende kristne. Og menighetens tidshusholdning har ikke blitt utrustet med nådegaver til mirakler/tegn/under/helbredelser. Det forsvant da apostlene ble borte.

Take it or leave it!

Gracepano.com

DE TO TYPER EVANGELIER I NT:
Evangeliet om Guds Kongerike
på jord, og evangeliet □□ om
nådefrelsen.

DEL II

JAN LILLEBY

I denne DEL II i artikkel-serien om de to typer evangelier□□ som er å finne i Det nye Testamente, vil vi se□□ litt □□ på hva□□ Jesus selv sa i denne forbindelse.

□□□□ Det er særlig i Jesu egne ord og taler at vi finner at de fleste kristne trossamfunn på en skandaløs måte har brukt, og fremdeles bruker de fire evangelier (Matteus, Markus, Lukas, Johannes) som om de skulle være troslære til menighetens tidshusholdning. □ Disse fire skrivene er kun å regne som bibelhistoriske – selv om det finnes referater fra både Jesus og hans disipler/apostler mv. i disse. De fire evangelier samt Apostelgjerningene kan aldri brukes som troslære i noen form. De referater som finnes i dem, peker bare på hva□□ Jesus og apostlene talte□□ (og gjorde)□□ □□ eksklusivt□□ overfor □ Israels troende og deres proselytter. □
BILDE: E. W. Bullinger.

Realiteten er at Jesu ord og lære var bare (i eksklusiv betydning) talt og fram□□ lært til nasjonen Israel!

Oss utenforstående hedninger var ikke□□ i□□ Jesu forsamling/tilhørere i den tiden. Bare Israel og jødedommen var Herrens flokk. Det var til disse han var utsendt□□ for□□ å frelse og til å lære opp i Herrens vei.

Frelse: Jesus talte bare til dem om den type frelse som skulle komme dersom de tok imot ham – hele nasjonen – og han skulle da opprette det tusenårige Kongeriket i Israel og være konge i dette riket, Dan. 2, 44 – Åp. 20,4, Luk. 1, 32-33.

Matt. 15, 24:

«Men han svarte og sa: Jeg er ikke utsendt til andre enn de fortapte får av Israels hus!»

Paulus samstemmer med dette, Rom. 15, 8:

«For jeg sier: Kristus er blitt en tjener for de□□ omskårne □ for Guds sannferdighets skyld, for å stadfeste løftene til fedrene.»

De 'omskårne' – det var Israels messianske troende jøder.

HERRENS BØNN □□ 'FADER VÅR'

Selv om en kan høre denne bønne bli framført unisont i Den norske Kirkes gudstjenester, som en del av deres liturgi, □ har ikke Jesu bønn noe og gjøre med troslære for menigheten.

Både ham selv, samt hans apostel□□ til hedningene, Paulus, tydelig sa ifra om at han bare var sendt som lærer til Israel!

Jesus, derimot,□□ utvalgte og□□ utsendte Paulus (Apg. 9 ff), □ som den eneste apostel til oss hedninger – selv om han også tidlig i tjenesten talte til jødene og til kongelige (Apg. 9, 15).

'Fader Vår' var en bønn som Jesus tok fram for og vise

disiplene hva de skulle□□ være fokusert på.□□ Matt. 6, 9-13
(Norsk Bibel nett-versjon) -

«⁹ Slik skal dere da be: Fader vår, du som er i himmelen!
Helliget vorde ditt navn.

¹⁰ Komme ditt rike. Skje din vilje, som i himmelen, så òg på
jorden.

¹¹ Gi oss i dag vårt daglige brød.

¹² Og forlat oss vår skyld, som vi òg forlater våre
skyldnere.

¹³ Og led oss ikke inn i fristelse, men fri oss fra det
onde. For ditt er riket og makten og æren i evighet. Amen».

Det□□ trengs bare en liten 'dash' med bibelforståelse, så vet
vi at denne bønnen intet har og gjøre med menighetens tid,
og nådefrelsen!

Det vil være logisk å tenke at innholdet i bønnen er
realistiske og at det er mulig å få bønnen besvart med et
JA.

**Vers 10: Komme ditt rike. Skje din vilje som i himmelen så
og på jorden:**

Menigheten har intet løfte om et Kongerike her på jorden!
Bare Israel er gitt slike løfter/profetier i Bibelen ved
profetene, samt ved Jesus.

Om menigheten fastslår Paulus for oss alle, at vi allerede
er tatt hånd om av Gud:

Ef. 1, 3-14:

«□□ ³ Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som□□ **har
velsignet oss med all åndelig velsignelse i himmelen i
Kristus.**

⁴ For i ham har han utvalgt oss før verdens grunnvoll ble
lagt, for at vi skulle være hellige og ulastelige for hans
åsyn. I kjærlighet

⁵ har han forut bestemt oss til å få barnekår hos seg ved
Jesus Kristus, etter sin frie viljes råd,

⁶ til pris for sin nådes herlighet, som han ga oss i Den
Elskede.

⁷ I ham har vi forløsningen ved hans blod, syndenes
forlatelse, etter hans nådes rikdom.

⁸ Denne nåde har han gitt oss i rikt mål, med all visdom og
forstand,

⁹ da han kunngjorde oss sin viljes mysterium*, etter sitt
frie råd, som han forut fattet hos seg selv,

10 om et frelseshushold i tidenes fylde: å samle alt til ett i Kristus, både det som er i himmelen og det som er på jorden.

11 I ham har vi også fått del i arven, etter at vi forut var bestemt til det etter hans forsett som setter alt i verk etter sin viljes råd,

12 for at vi skulle være til pris for hans herlighet, vi som forut hadde håpet på Kristus.

13 I ham har også dere, da dere fikk høre sannhetens ord, evangeliet om deres frelse, ja, i ham har også dere, da dere kom til troen, fått til innsegl Den Hellige Ånd, som var lovt,

14 han som er pantet på vår arv, inntil eiendomsfolkets forløsning, til pris for Guds herlighet.»

I□□ Fader Vår□□ finner vi ingen slik frelse omtalt. Hos vår lærer og apostel, Paulus, finner vi at de himmelske□□ frelsesgoder ALLEREDE ER GITT OSS i tro på Kristus.□□ Vi trenger ikke å be om dette – for Gud har□□ allerede gitt oss□□ det i troen på Kristus. Punktum.

I□□ Fader Vår□□ finner vi ikke Den Hellige Ånd som er vårt innsegl i frelsen og 'Pantet på vår arv'.

Fader Vår□□ er bare i forbindelse med DET JORDISKE ISRAELITTISKE KONGERIKET som skal komme med Jesu gjenkomst der i nær framtid.

Paulus' ord til oss, menigheten, taler om□□ himmelske evige Guddommelige velsignelser gitt oss i Kristus.

Det er rent nonsens når visse trossamfunn vil ha en til å be Fader Vår – en bønn som intet har og gjøre med menigheten, og den frelsen vi troende har blitt gitt allerede i Kristus.□□ Fader Vår var bare fram lært til Israels troende, representert ved disiplene.

De tørre fakta var at disiplene i tiden fram til Jesu korsfestelse i påsken år 28, var helt blanke hva gjaldt kunnskap om de ting som hadde med kongeriket å gjøre. De hadde ingen riktig oppfatning verken av Jesu korsfestelse, Jesu oppstandelse,□□ eller□□ alt dette som profetene hadde lært om i Skriften.

Etter sin oppstandelse finner vi så at Jesus opplot deres forstand slik at de kunne forstå skriftene, Luk. 24, 44-45:

44 Så sa han til dem: Dette er mine ord, som jeg talte til dere mens jeg ennå var hos dere, at alt det måtte oppfylles som er skrevet om meg i Mose lov og profetene og salmene.

45 Da åpnet han deres forstand, så de kunne forstå Skriftene.

□□ Jesus erfarte at hans disipler med nød og neppe klarte å

tro det de opplevde ...de var helt i villrede, Luk. 24, 36-43:

«³⁶ Mens de talte om dette, sto han selv midt iblant dem og sa til dem: Fred være med dere!

³⁷ Men de ble forferdet og fylt av frykt, og trodde det var en ånd de så.

³⁸ Han sa til dem: Hvorfor er dere forferdet? Hvorfor stiger tvilende tanker opp i hjertene deres?

³⁹ Se mine hender og mine føtter, at det er meg selv! Rør ved meg og se! For en ånd har ikke kjøtt og ben, slik dere ser at jeg har.

⁴⁰ Og da han hadde sagt dette, viste han dem sine hender og sine føtter.

⁴¹ Men da de ennå ikke trodde for glede, og undret seg, sa han til dem: Har dere noe å spise her?

⁴² De ga ham da et stykke stekt fisk og noe av en honningkake.

⁴³ Og han tok det og spiste det mens de så på.»

Det er tydelig at Fader Vår bønnen nok ikke hadde gitt dem noen særlig hjelp til å forstå noe som helst. Men, så var jo Fader Vår heller ikke ment å skulle være noen hjelp i troen. Det hadde bare å gjøre med Kongeriket her på jorden – i Israel.

Og dette skal altså deler av kristenheten ofte måtte overhøre...når det messes og bekjennes fra kirkene i deres gudstjenester landet over. Ting som ikke har noe å gjøre med himmel-frelsen der oppe, slik sitert fra Efeserbrevet ovenfor.

Det er ytterst viktig å kunne vite at det i NT finnes ikke bare ett evangelium, - men det er to.

Det ene er om Guds løfter til sitt eiendomsfolk Israel om et framtidig tusenårig kongerike med Kristus som konge i Jerusalem, og det andre er evangeliet om 'Kristi uransakelige rikdom', nåde-evangeliet til alle jordens folk med løfte om evig liv i det himmelske der oppe hos Gud og Kristus.

For et framtidig Israel blir Jesus titulert som Konge; men for menigheten, så er han titulert som Hode, Kol. 1, 18; Ef. 1, 22.

JESU ORD OM AT GUDS RIKE ER INNE I OSS

(Dette avsnittet finnes også som en separat artikkel her på nettsiden)

Det hender fra tid til annen at jeg får dette sitatet i Luk. 17, fra Jesus, slengt imot meg i diskusjoner – brukt på en slik måte at motparten mener å fortelle meg at Jesu

komme til jord som en konge som skal regjere fra Jerusalem, ikke er riktig.

«Nei, han sa jo at Guds rike ikke kommer slik at en kan se det med øynene, men det er inne i oss...ikke sant?» □□ Luk. 17, 20-21.

Sorry – men her er det helt feil. Jesus talte ikke om sitt komme til jord i direkte form her. Men han sa dette til folket i en gitt situasjon (fariseerne som spurte ham ut) for at de skulle forstå at han ikke kunne være konge for dem □□ *med mindre de først tok ham til hjertet og trodde på ham! Kongerikets sak er en trossak, en hjertets tro og underkastelse innfor Jesus Messias. Noe fariseerne ikke ville!*

Med andre ord, i denne fasen i bibelhistorien (Herrens første komme) var det Guds vilje at folket/nasjonen Israel måtte omvende seg og tro Jesu ord. Når de så hadde omvendt seg og latt seg døpe, så skulle kongeriket i Israel bli en realitet og Jesus skulle regjere fra tempelberget på 'Davids trone'. Se Peters to taler i Apg. 2 og 3 kap. Himmelen skal huse Jesus, sa Peter, □□ **inntil de tider** □□ da alt det blir gjenopprettet som Gud har talt om ved sine hellige profeters munn fra eldgamle dager av. I vers 19 i Apg. 3 ser vi at Jesu komme loves i samme stund som □□ **Israel har omvendt seg til Kristus...** for at husvalesens tider kan komme fra Herrens åsyn, og han kan sende den Messias som forut er utkåret for dere, Jesus'. Peters to taler har aldri hatt noen ting med menighetens anliggender å gjøre, slik en ofte hører fra for eksempel pinsebevegelsens predikanter. Andre trossamfunn har omtrent samme syn i akkurat dette.

Peter var apostel sammen med de andre elleve, for Israels nasjon og for kongerikets snare komme ved Israels nasjonale omvendelse. De forkynte kongerikets evangelium, som var et □□ **eksklusivt nasjonalt og privat evangelium** □□ til Guds eiendomsfolk. Apg. 1, 3 og 6 peker på et budskap som Jesus ba apostlene å gå til Israels hus med:

«...i førti dager viste han seg for dem og □□ **talte om det som hører Guds rike til.** □□ De spurte ham og sa: Herre, er det på den tiden (når Den Hellige Ånd kommer, v.5) du vil gjenreise □□ **riket for Israel?**»

I engelske bibler står det □□ «Kingdom of God» i vers 3. Det er i alle evangeliene samt i Apostelgjerningene brukt om det tusenårige kongeriket lovt av profetene, og har INTET å gjøre med himmelen der oppe.

Det evangelium vi finner i disse historiske skriftene handler bare om det jordiske kongeriket i Israel der Jesus en dag skal være konge. Dette er et særegent □□ **nasjonalt evangelium** □□ bare tilbudt Israel. De som frelses går med Jesus inn i dette kongeriket på jord. Det evangelium vi har i dag med den frie nåden, er et □□ **internasjonalt evangelium** □□ som innbyr alle troende til himmelen der oppe, og □□ ikke til noe kongerike her nede. Dette evangelium begynte da Apostelgjerningene ble 'lukket' i år 60-62. Vi finner at Paulus hamrer på den stengte jødiske synagogedør i Rom og

prøver til det ytterste å overbevise dem om kongeriket og Jesus som Messias. Men de omvendte seg ikke, og dette var Guds siste skanse for Israels nasjon til å få kongeriket i den omgang.

Siden – da Paulus satt i fengsel i Rom år 60-62, kom han med et *nytt evangelium, den frie nåden ved tro*, som var og fremdeles er et internasjonalt åpent evangelium. Efeserbrevet samt Kolosserne er de neste to skriftene i NT, etter at Apostelgjerningene ble avsluttet med Israels fall. Dette fordi Gud nå betraktet Israel som nasjonalt frafallen da de ikke hørte på Paulus og omvendte seg. Paulus siterte som kjent ødeleggelses-dommen fra Jes. 6 imot Israel, om deres åndelige blindhet, døvhet og ulydighet. Tilbudet til landet om å få kongeriket ble midlertidig avbrutt, og i stedet kom den strenge straffen med Israels ødeleggelse i år 70 e. Kr. Påbegynt år 66 da jødene gjorde opprør mot Rom.

Bare kongerikets *nasjonale jødiske evangelium* taler om Jesu gjenkomst og hans herredømme som skal være ut fra Jerusalem. Det var et budskap bare til jødene og proselytter. Budskapet var frambåret til dem som en **ny pakt for Israel**, se Heb. 8 og 9. De lærebrev som ble skrevet i det tidsrom Apostelgjerningene forteller fra, inneholder samme perspektiv og lære om et forventet kongerike i Israel med Jesu komme dersom Israel først omvender seg nasjonalt.

Det er en ulykke og en stor feiltakelse innen kristenheten at de fleste prester, pastorer og predikanter benytter det *nasjonale jødiske evangelium* om kongeriket, til å prøve å tale til verden om en frelse som man egentlig bare kan finne i Paulus' *internasjonale evangelium med den frie nådefrelsen* til alle som tror. En av grunnene til dette er nettopp det jeg har påpekt: De anerkjenner ikke og vil ikke lære seg at alt i de fire evangeliene og i Apostelgjerningene samt i brev fra samme tidsperiode eksklusivt gjelder Israels ve og vel, nasjonalt. Det jordiske kongelige tusenårsriket i Israel ved Jesu gjenkomst. (Unnskyld at jeg her driver repetisjon av noe av det jeg skrev i første del i artikkel-serien!)

Dette at Guds rike er fysisk, er krystallklart når vi leser engelen Gabriels budskap til jomfru Maria:

Luk. 1, 31-33 særlig: «Se, du skal bli med barn og føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus. 32: Han skal være stor og kalles Den Høyestes Sønn. Gud Herren skal gi ham hans far Davids trone, 33: **og han skal være konge over Jacobs hus til evig tid, og det skal ikke være ende på hans kongedømme.**»

Matt. 5, 34-35 bekrefter sannheten om at Jesus skal styre Israel som konge i Jerusalem – altså et fysisk politisk teokratisk kongedømme her på jord - :

«Dere skal i det hele ikke sverge, verken ved himmelen, for den er Guds trone, eller ved jorden for den er hans fotskammel, **eller ved Jerusalem – for det er den store konges (Jesus') stad.**»

Her lærte vi to viktige ting i ett åndedrett:

- ☐☐ Himmelen er Guds trone, og ergo er det utelukket at Davids trone er i himmelen.☐☐ Den er på Sion i Jerusalem.

- Jerusalem er stedet der Jesus – den store kongen – skal styre Israel ut ifra. Et fysisk kongedømme på jord. Da oppfylles den delen av Fader Vår der Herren ba, 'Komme ditt rike, skje din vilje som i himmelen så og på jorden'.

Så dermed faller den feilaktige/naive misbruken av Bibelen der Jesus talte om at Guds rike er inne i menneskene, til jorden.

Åpenbaringsboken feier inn med fanfarer og smell, idet vi leser om etableringen av dette profeterte fysiske tusenårige kongedømme i Israel, ☐☐ Åp. 20, 4:

*«Jeg så troner, og de (Guds tjenere) satte seg på dem, og det ble gitt dem makt til å holde dom. Og jeg så deres sjeler som var blitt halshogd for Jesu vitnesbyrd skyld og for Guds ords skyld, og de som ikke hadde tilbedt dyret (Antikrist) eller dets bilde, og som ikke hadde tatt merket (se Åp. 13ff) på sin panne eller hånd.☐☐ **Og de ble levende og hersket sammen med Kristus i tusen år.**»*

Disse martyrene kommer ut fra Den store trengselstid i Israel og får en oppstandelse fra de døde...og blir medregenter med Jesus i Tusenårsriket. I Åp. 19 leser vi at Jesus kommer med sine enorme englehærer og tar over all makt her på jorden. Kapitlene 19 og ut er kronologiske.

Dan. 2, 44 er likeså klinkende klar på at dette kongeriket er fysisk, politisk, teokratisk – ja endog militært:

«Og i disse kongers dager vil himmelens Gud opprette et rike som i all evighet ikke skal ødelegges. Dette riket skal ikke bli overgitt til noe annet folk (enn Israel). Det skal knuse og gjøre ende på alle de andre rikene, men selv skal det stå fast i evighet.»

Bruk av ordet 'Evighet' – er opprinnelig det greske ord☐ *aion*,☐☐ som betyr tidsperiode, tidshusholdning, altså en viss oppmålt kalenderperiode – og er ikke i betydningen☐ *uopphørlig* eller☐☐ *evigvarende*☐☐ uten avbrudd.

Hvor lang tid?

Jeg har alt sitert fra Åp. 20, 4 – det blir tusen år. Dette korresponderer også med Åp. 20, 2 som viser at Satan blir bundet i avgrunnens fengsel med lenker, for ett tusen år, verken mer eller mindre. Det skal bli et fredsrrike på flere enn én måte.

Det er en mengde med uerfarne, unge ofte, Kristus troende ivrige sjeler der ute i kristenheten. Jeg treffer på dem titt og ofte. Dessverre finner man eldre også, som begår samme feil som de unge uerfarne. Det er bra at vi har nysgjerrighet i Bibelen og leser og spekulerer og prøver å finne ut av ting vi ikke helt forstår. Men i dette

eksempelet som jeg ville gi med denne korte artikkelen, så må jeg si at bruken av□□ *løsrevne bibelsitat*□□ – uansett hvem som talte det – er barnslig og vitner om en uvitende naivitet, velment men helt feilplassert. Det mangler innsikt og det mangler erfaring og riktig bibelsystematikk.

Hører du til i en slik 'barne-gruppe' som farer lettvint over Guds ord og pøser på med ureflekterte sitater og uttrykk tatt helt ut av bibelens faste sikre ramme?

Jeg har dessverre møtt nokså erfarne evangelister også, som faller ned i samme kategori og bruker Bibelen lettfeldig, uvørent, og med et barnesinn og et barns naivitet.

Her er en kort opplisting av uttrykket 'Guds rike' i Apostelgjerningene – altså det taler om det jordiske tusenårsriket i Israel, som var frelseshåpet til de troende i denne tiden, år 32 til 60-62 e. Kr. :

Apg. 1, 3 «..det som hører Guds rike til»

Apg. 1, 6 □□ «..du vil gjenreise riket for Israel?»

Apg. 14, 22 □□ «..vi må gå inn i Guds rike gjennom mange trengsler»

Apg. 19, 8 □□ «..og overbeviste dem om det som hører Guds rike til»

Apg. 28, 31 □□ «Han forkynte Guds rike og lærte om..»

Når vi så leser innimellom de ovennevnte skriftstedene – et tidsspenn på 30 år – at det står eksempelvis «Forkynte Guds nådes evangelium», «Forkynte dem evangeliet om Jesus Messias», «Lærte Guds ord blant dem» og liknende uttrykk som vitner om at apostlene forkynte, så var det ikke det internasjonale frie nådeevangeliet slik Paulus lærte fra og med Efeserbrevet, men det nasjonale jødiske evangeliet om kongeriket for Israel. □□ Vi finner det internasjonale frie evangelium om Kristus, etter åpenbaring gitt Paulus bare i Efeserbrevet og Kolosserne. Dette er vårt evangelium og ikke budskapet om jødernes kongerike på jord! Menigheten har himmelen der oppe som frelseshåp, og ikke Tusenårsriket. Kan vi ikke prøve å komme oss bort fra en slumpete og uvøren bibelbruk og begynne å ta inn kunnskap i Ordet på rett måte og med rett inndeling?

Vi trenger å benytte Dr. Ethelbert William Bullingers berømte tolkings-ramme for å kunne inndeles Bibelen på den riktige måten! Da vil vi bli spart for utidige feiltolkninger og misforståelser.□□ Menighetens tid begynte ikke før Apostelgjerningene er lukket, i år 62 e. Kr. da Paulus var i Roma, Apg. 28, 25-31. Da falt Israel ifra som en nasjon for Gud.

